

Porucha opozičného vzdoru – ODD

„**To dieťa je nevychované...!**“ Aj vám sa už stalo, že okoloidúci takto zaškatuľkovali vaše dieťa, keď videli ako má záchvat hnevu, alebo ako sa vami háda ? Hranica medzi neposlušným dieťaťom a tým, ktoré môže mať psychickú poruchu je veľmi tenká...

V niektorých prípadoch môže ísť skutočne o nevychovanosť, ale aj detský vzdor, ktorý je typickým obdobím v batolivom či rannom predškolskom období, ale čo ak ide o **ODD – poruchu opozičného vzdoru** ?

Táto porucha patrí do porúch problémového správania, a však výskum dokázal, že je potrebné od seba odlíšiť **poruchu správania** a **poruchu opozičného vzdoru**.

Podľa Medzinárodnej klasifikácie chorôb zaradíme poruchy správania do skupiny tzv. hyperkinetických porúch, ktoré delíme nasledovne:

1. ADHD syndróm - prejavuje sa hyperaktivitou i poruchami pozornosti
2. ADD syndróm - porucha pozornosti
3. ODD (opozičné správanie - Oppositional Defiant Disorders) – porucha správania spojená s opozičným vzdorom

ODD sa častejšie vyskytuje u chlapcov ako u dievčat. Symptómy sa začínajú prejavovať už v 2 či 3 roku života dieťaťa.

Príčinou tejto poruchy môže byť dedičnosť, no veľký vplyv na jej vznik má aj situácia v rodine, spôsob výchovy, povahové vlastnosti dieťaťa, alebo životné prostredie a jeho zmeny.

Príznaky ODD:

- ~ sklon neposlúchnuť autoritu
- ~ hádaj sa, alebo vzdorovať rodičom, či autorite
- ~ odmietanie pravidiel
- ~ rýchle zmeny nálady, záchvaty zlosti
- ~ impulzívne správanie
- ~ fyzická agresivita
- ~ strata prispôsobivosti
- ~ oslabená sebakontrola
- ~ vykonávanie činností, ktoré obťažujú ostatných (zlomyselnosť, pomstychtivosť, provokovanie ,zvaľovanie viny na druhých)
- ~ obviňovanie ostatných za svoje vlastné chyby

Je jasné, že u daného dieťaťa sa nemusia objavovať všetky príznaky naraz. Dôležité je, že sa objavia niektoré z nich vo väčšej miere ako je normálne, a tiež ich dlhodobý charakter, čiže dlhšie ako 6 mesiacov.

Ako dieťaťu pomôcť? Na začiatok je potrebné jasne stanoviť pravidlá , aby dieťa vedelo, čo sa od neho očakáva. Veľmi dôležitá je dôslednosť. Taktiež je potrebné, podporovať žiaduce správanie dieťaťa (chváliť ho a oceňovať práve to, čo sa mu podarilo). Zbytočne sa netreba zameriavať na jeho negatívne správanie – dieťa ma tak tendenciu predvádzať sa, chce získať pozornosť . Tiež sa využívajú rôzne rodinné terapie, vzdelávacie programy. Samozrejme všetko pod dohľadom psychológa, ktorý danú poruchu diagnostikoval a so spoluprácou učiteľ verzus rodič.

Spracovala B. Semanco 4.trieda